

Just legalization of space-relations delimitation can be done as part of a future comprehensive convention on space law, making legal and contractual legal norm. Consolidation is contracting international legal norms concerning the delimitation of air space and will contribute in particular to the progressive development of international space law and ensure the proper international space law.

References

1. Dictionary of international space law / V. S. Vereshchetina. – M.: International Relations, 1992. – P. 32-33.
2. Resolution of the UN General Assembly from 12.12.1959 No 1472 (XIV) International cooperation in the use of outer space for peaceful means. – [http://www.un.org/ru/documents/ods.asp?m=A/RES/1472\(XIV\)](http://www.un.org/ru/documents/ods.asp?m=A/RES/1472(XIV)).
3. Resolution of the UN General Assembly from 19.12.1966 No 2222 (XXI) The Treaty on principles governing the activities of States in the exploration and use of outer space, including the moon and other celestial bodies.
4. Movchan A. P. On the way to space law / A. P. Movchan, F. N. Kovalev, I. I. Cheprov // Soviet state and law. – 1962. – No 5. – P. 143-145.
5. The transcript of the meeting of the Legal Subcommittee of the Committee on the peaceful uses of outer space for peaceful purposes 27 march 2003. – COPUOS/LEGAL/T.680.

УДК 347.463(043.2)

Нестеренко К. В., студентка,
Навчально-науковий інститут Економіки та менеджменту,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Малишко В. М., к.ю.н.

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДОСТАВКИ ВАНТАЖІВ АВІАЦІЙНИМ ТРАНСПОРТОМ

Господарські зобов'язання з перевезень виникають з договору. Згідно зі ст. 307 Господарського кодексу України, за договором перевезення вантажу одна сторона (перевізник) зобов'язується доставити ввірений їй другою стороною (вантажовідправником) вантаж до пункту призначення в установленій законодавством чи договором термін і видати його особі, яка уповноважена на одержання вантажу (вантажоодержувачу), а вантажовідправник зобов'язується сплатити за перевезення вантажу встановлену плату [3].

Договору, щодо транспортування певного вантажу притаманні певні властивості. До них належать вид транспорту, який використовується при перевезенні, а також особливості вантажу.

Залежно від типу транспорту, який залучений у процес доставки вантажів, укладаються такі договори (ч. 4 ст. 307 Господарського кодексу України): довгостроковий – на залізничному і морському транспорті; навігаційний – на річковому транспорті (внутрішньому флоті).

Договір щодо перевезення вантажу узгоджується в письмовій формі. Для того, щоб підтвердити укладений договір, складається перевізний документ (транспортна накладна, коносамент тощо) відповідно до вимог законодавства. Перевізники зобов'язані забезпечувати вантажовідправників бланками перевізних документів згідно з правилами здійснення відповідних перевезень. Слід зазначити, що перевізний документ – це не транспортний документ, який складаються на підставі перевізних документів щодо вантажу (дорожній лист, відомість, маніфест тощо).

Для транспортування вантажів повітряним транспортом використовується авіаційна накладна. Авіаційна вантажна накладна (або транспортна накладна) – це документ, оформлений вантажовідправником, а також його електронна копія (в разі застосування), який є свідченням укладення договору перевезення і прийняття вантажу до перевезення на умовах, зазначених у ньому [1].

Вантажоперевізник на підставі загальних правил може встановити свої правила повітряних перевезень, які сприятимуть підвищенню ефективності та якості перевезень і не міститимуть умов та норм обслуговування пасажирів і клієнтури, нижчих за рівень вимог, встановлених відповідним органом державної виконавчої влади.

При перевезенні вантажу можливе використання декількох місць у тому випадку, якщо товари неможливо транспортувати на одному повітряному судні (на одному транспортному засобі) або якщо транспортування товарів за однією накладною забороняється застосовуваними законами чи правилами перевізника, авіаперевізник може вимагати від вантажовідправника оформлення авіавантажних накладних окремо на кожне місце вантажу.

Перевізник за заявою вантажовідправника має право оформити авіавантажну накладну і стягнути за це з вантажовідправника відповідну плату. При цьому перевізник діє виключно за згодою і від імені вантажовідправника.

Зброя, бойові припаси, вибухонебезпечні й отруйні речовини, артилерійські снаряди, бомби, міни, гранати, радіоактивні речовини, інші вантажі, котрі належать до особливо небезпечних, перевозять виключно з дозволу компетентних органів, згідно зі спеціальними правилами, встановленими органами державного регулювання діяльності авіації України (стаття 63) [4].

Після надходження вантажу повідомлення, надається

вантажодержувачу чи іншій особі, яка зазначена в авіавантажній накладній і яку перевізник має повідомити. Повідомлення зазвичай відправляється звичайними (зрозумілими) способами. Перевізник не відповідає за неотримання чи затримку такого повідомлення.

При не в змозі або відмові прийняття вантажу одержувачем, то авіаперевізник повинен виконати інструкції вантажовідправника, зазначені в авіавантажній накладній. Якщо такі інструкції відсутні або якщо вони не можуть бути виконані, перевізник в свою чергу повинен повідомити вантажовідправника про неможливість передачі вантажу вантажодержувачу й отримати від нього інструкції щодо подальших дій. У разі відсутності указівок від вантажовідправника протягом 30 днів перевізник має право повернути вантаж у пункт відправлення або продати цей товар згідно із застосованими законами, або знищити вантаж на свій розсуд, або залишити його в себе, якщо інше не передбачено договором перевезення [2].

Вантажовідправник має компенсувати авіаперевізннику всі збори, витрати і виплати, що виникли внаслідок відмови отримання вантажу, вміщуючи (але не обмежуючись цим) всі збори за зберігання та передачу вантажу до пункту відправлення, якщо такі операції зроблені згідно з інструкціями відправника. Якщо вантажовідправник відмовився прийняти повернутий до нього вантаж або не сплатив відповідних сум протягом 15 днів після повернення вантажу, авіаперевізник має право розпоряджатися ним чи будь-якою його частиною і продати його після надання вантажовідправнику повідомлення за 10 днів до реалізації своїх намірів.

Література

1. Особливості правового регулювання доставки вантажів авіаційним транспортом [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://lektsii.org/3-18594.html>
2. Господарське право України: підручник / В. М. Гайворонський, В. П. Жушман та ін. – Х.: Право, 2005. – 384 с.
3. Повітряний кодекс України: Закон України від 19 травня 2011 р. № 3393-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2011. – № 48-49. – Ст. 538.
4. Про перевезення небезпечних вантажів: Закон України від 6 квітня 2000 р. // Відомості Верховної Ради України . – 2000. – № 28. – Ст. 220.